

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۱ اکتوبر ۲۰۱۸

مرز بین سنت مهمان نوازی با چاپلوسی

یکشنبه - ۰۸ میزان ۱۳۹۷ - کابل: به گواهی تاریخ و بر حسب تجربه زندگی روزمره مردم ما در سراسر افغانستان، دو صفت متضاد که گاهی مرز های آنها چنان سخت به هم نزدیک می شوند که مشکل است گفت کدام یک از آنها مد نظر بوده، در کشور ما وجود دارد که یکی آن مثبت و قابل تأیید و آن دیگری زشت، مذموم و قابل تقبیح می باشد.

اولی رسم و سنت خجسته مهمان نوازی و اکرام مهمان است، رسمی که نه تنها ریشه در فرهنگ کهن افغانستان دارد بلکه اسلام نیز به مثابه دین اکثریت باشندگان کشور بر آن مهر تأیید گذاشته است. سنت مهمان نوازی بین باشندگان این سرزمین آن قدر برجسته بوده که حتا مؤرخین مخالف مردم ما نیز نتوانسته اند، این ویژگی را انکار نمایند.

نقطه مقابل این رسم پسندیده، چاپلوسی و به گفته مردم کوچه و بازار "خ... مالی" است، که تعدادی از افراد زیر نام، مهمان نوازی به سنت "شریفه!! رحیم غلام بچه" نیز توسل می جویند. عملی که نه تنها در افغانستان بلکه در هیچ کشور و هیچ فرهنگی نمی تواند مورد تقبیح نباشد.

برای این که هدف از این عنوان و این سطور خوب درک شود نخست توجه تان را به این دو قطعه عکس جلب می نمایم:

عکسهای مسافرت "غنی احمدزی" به غزنی بعد از سقوط و تاراج آن شهر به وسیله طالب

هموطنان گرامی!

شما به خاطر دارید که در جوشاجوش حمله و حشیانه طالبان بر شهر غزنی و به آتش کشیدن آن شهر باستانی در خاک فرو رفته، به علت وضعیتی که در غزنی به وجود آمده بود، تمام "باندارگ" به خصوص شخص "غنی احمدزی" با هزار و یک دشنام و حتا اتهام از طرف تمام مردم و باشندگان غزنی، کابل و اکثر شبه روشنفکرانی که قلم و زبان دراز دارند، یاد گردید. بحق در مورد او و تمام دولت دست نشانده گفتند و نوشتند که وطنفروش، فاشیست، قاتل و دشمن مردم اند. حال سؤال به وجود می آید که وقتی "غنی احمدزی" و باندش چنان اند که در موردش گفته می شود، چرا حین مسافرتش چنین فرش قرمزی برایش پهن می گردد؟ آنهایی که چنین فرش قرمزی سر راه "غنی احمدزی" پهن می نمایند و دست به سینه در مقابلش می ایستند آیا این را می دانند که عمل شان گذشته از این که کمتر از لیسیدن تف از روی نجاست نیست، به نحوی خود و خانواده های شان را نیز توهین می دارند.

اینجاست که وقتی پرسیده می شود، چنانچه همین دیروز وقتی با آن همکار ما که نوشتیم از غزنی است و روز های باران گلوله و خون در همانجا محصور مانده بود، به ارتباط این عکسها صحبت نمودیم، خواست خود را در عقب "سنت پسندیده مهمان نوازی" پنهان بدارد.

هموطنان گرامی!

به نظر من سنت پسندیده مهمان نوازی، آن است که کسی اولاً آن را منحصر به دارندگان زور و سرمایه نکند و هرکسی به مثابه مهمان نزدش آمد او را نه به اندازه جایگاه طبقاتی مهمان، بلکه از موقف طبقاتی و توان میزبان پذیرائی نماید، در ثانی منظورش از مهمان نوازی، به دست آوردن چیزی و یا خود را شیرین ساختن نزد ارباب زور و زر نباشد. در غیر آن چنین فرش قرمز پهن کردنی برای یکی از قاتلان مردم ما، مهمان نوازی نه بلکه چاپلوسی و "خ...مالی" است.

هموطنان گرامی!

این را باید بدانیم تا زمانی که ما رشد اخلاقی ما را به حدی نرسانیم که از دشمنان مردم با تخم گندیده و بانجان رومی فاسد و در صورت نیاز با گلوله استقبال کنیم، نه تنها هیچ گاهی به آزادی و بهروزی نخواهیم رسید، بلکه روز و روزگار ما بدتر از امروز نیز خواهد گردید.

سرکها ما را می طلبد!!